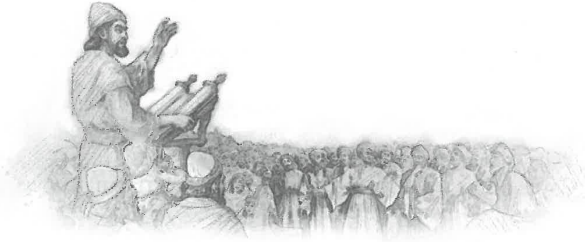

BÀI HỌC 6

ĐỌC LỜI CHÚA

CÂU GÓC: “*Họ đọc rõ ràng trong sách luật pháp của Đức Chúa Trời, rồi giải nghĩa nó ra, làm cho người ta hiểu lời họ đọc*” (Nê-hê-mi 8:8).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Nê-hê-mi 8:1–8, Phục truyền 31:9–13, Ma-thi-ơ 17:5, Công vụ 8:26–38, Nê-hê-mi 8:9–12, Lê-vi Ký 23:39–43.*

Các bức tường của thành Giê-ru-sa-lem nay đã dựng xong. Với các công thành đã được thay, người Y-sơ-ra-ên, dưới sự lãnh đạo của Nê-hê-mi, đã hoàn tất công tác chính của họ. Khi các tường thành được hoàn tất, các nước chung quanh đều kinh hãi và nhận thức rằng “đây là bởi tay Đức Chúa Trời” (Nê-hê-mi 6:6). Các kẻ thù của Y-sơ-ra-ên ý thức rằng Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên là có thật, bởi vì, dầu bao nhiêu chống đối và phá phách và sự ghét bỏ mà Y-sơ-ra-ên phải trải qua, họ vẫn hoàn thành được công trình mà họ cần phải làm.

Sau khi các tường thành đã xong, Nê-hê-mi đặt một người làm tổng trấn của Giê-ru-sa-lem (em của ông là Hả-na-ni) và một người lãnh đạo của cổ thành (Hả-na-nia). Cả hai người này được chọn dựa trên sự chính trực, đáng tin cậy và kính sợ Đức Chúa Trời (Nê-hê-mi 7:2) thay vì dựa vào dòng dõi. Bức tường được hoàn thành trong tháng Ê-lu (tháng thứ 6; Nê-hê-mi 6:15).

Vậy tiếp theo những điều ổn định này là gì? Trong các đoạn kế tiếp, (Nê-hê-mi đoạn 8 đến đoạn 10) ghi lại những diễn tiến của nhiều điều xảy đến trong tháng Ti-si-ri là tháng thứ 7. Trong các đoạn này chúng ta sẽ thấy con cái của Y-sơ-ra-ên đã quyết lòng vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời và họ đã tìm thấy sự vui mừng nào trong lời Chúa.

1. DÂN SỰ TỰ HỢP

Đọc Nê-hê-mi 8:1, 2. Các câu này cho thấy tầm quan trọng của Lời Chúa là thế nào với dân sự?

Sau khi người Do Thái đã dọn vào thành và ổn định, họ họp nhau lại tại công trường thành Giê-ru-sa-lem vào tháng thứ 7. Tháng 7 hay tháng Ti-si-ri là tháng quan trọng nhất của người Do Thái. Họ có một lễ rất lớn gọi là Lễ Kèn (tức là chuẩn bị cho sự đoán xét của Đức Chúa Trời, và vào ngày thứ nhất của tháng), rồi ngày Đại Lễ Chuộc Tội (ngày 10), và rồi ngày Lễ Đền Tạm (ngày 15, để kỷ niệm Đức Chúa Trời đã hỗ trợ họ suốt đoạn đường vượt sa mạc). Toàn dân họp lại trong ngày thứ nhất của tháng 7 và họ lắng nghe các nhà lãnh đạo đọc Luật Pháp Đức Chúa Trời. Đây là dịp để họ nhắc lại công đức và phước lành của Đức Chúa Trời cho họ và lịch sử của dân tộc.

Dân sự mời ông E-xơ-ra mang quyển sách Luật của Môi-se ra và đọc cho họ. Các sách của Môi-se ghi lại những luật lệ Đức Chúa Trời ban truyền cho Môi-se tại Núi Si-nai.

Đọc Phục truyền Luật lệ Ký 31:9-13. Chúa đã phán bảo gì với dân sự trong đó, và cho chúng ta ngày nay, chúng ta học được bài học nào qua các lời phán truyền này?

Môi-se cũng đã nhắc dặn dân Y-sơ-ra-ên các lời này trong ngày Lễ Đền Tạm, họ họp nhau lại để đọc Luật Pháp của Đức Chúa Trời, và các lời Chúa căn dặn là cho hết thảy mọi người: nam, nữ, trẻ con, và cả khách ngoại bang sống trong thành của họ.

Nê-hê-mi 8:1 nói, “Bấy giờ, dân sự đều nhóm hiệp như thể một người” nghĩa là họ hết thảy đồng một lòng, một ý. Điều này cho chúng ta thấy sự hiệp một hay đoàn kết trong hội thánh là quan trọng thế nào?

2. ĐỌC VÀ LẮNG NGHE LUẬT PHÁP

Khi ông E-xơ-ra đọc trước dân sự các sách của Môi-se, không những chỉ là lập đi lập lại Mười Điều Răn, nhưng cũng là các sách từ Sáng thế Ký đến Phục truyền Luật lệ Ký. Năm sách này còn được gọi là Tô-ra của người Hê-bơ-rơ. Tô-ra không nhất thiết là luật, nhưng là những lệ hay là “các lời chỉ dạy”. Đó là những lời chỉ dẫn của Đức Chúa Trời để cho chúng ta biết con đường đúng mình nên đi theo. Khi E-xơ-ra đọc, dân chúng có cơ hội nghe lại những trang hùng sử của dân tộc họ dưới sự hướng dẫn và bảo hộ của Đức Chúa Trời. Họ cũng nghe những bài thơ, bài ca của các anh hùng của họ viết để ca tụng Đức Chúa Trời, và họ nghe lại những câu chuyện về đức tin của tiền nhân đối với Chúa. Nhưng quan trọng hơn hết là nhắc lại mối tương giao của dân Y-sơ-ra-ên với Đức Chúa Trời, và nhờ đó họ biết họ là ai và cội rễ của danh tánh họ là gì.

Đọc Nê-hê-mi 8:3; Phục truyền 4:1; 6:3, 4; Giô-suê 1:9; Thi thiên 1:2; Châm ngôn 19:20; Ê-xê-chi-ên 37:4; và Ma-thi-ơ 17:5. Các câu này dạy gì cho chúng ta về cách chúng ta phải có đối với Lời Đức Chúa Trời?

Lòng dân sự mong muốn được nghe Lời Đức Chúa Trời có thể là kết quả của việc ông E-xơ-ra đã đọc và dạy cho họ Lời Chúa từ khi ông đặt chân về lại Giê-ru-sa-lem trên 13 năm trước. Ông đã dâng lên Chúa công trình họ phải làm và quyết lòng mang một sự thay đổi cho dân sự. Lời Chúa đã trở thành một điều gì thật thụ trong lòng dân chúng vì họ nghe ông đọc cho họ hằng ngày. Kết quả là trong tiềm thức họ có một tấm lòng muốn nghe và làm theo những lời của Đức Chúa Trời có cho họ. Vì vậy trong dịp này, toàn dân đã đồng tâm lắng nghe Tô-ra với một lòng tôn kính và muốn học theo.

Khi chúng ta học nhập tâm Lời Chúa sẽ làm cho lòng chúng ta càng khao khát hơn được có Chúa hiện diện trong đời sống mình.

Bạn đối với Lời Chúa như thế nào? Nghĩa là đâu bạn xưng nhận rằng bạn tin Lời Chúa, nhưng sự xưng nhận ấy có thể hiện qua hành động hay hành vi của bạn không? Bạn có tìm kiếm và vâng phục Lời Chúa dạy hay không? Bạn nghĩ cách sống bạn có khác nếu bạn không học và không vâng lời Kinh Thánh không?

3. ĐỌC VÀ GIẢI THÍCH LỜI CHÚA

Đọc Nê-hê-mi 8:4-8. Cho biết cách đọc Luật Pháp như thế nào?

Có hai nhóm người đứng trên khán đài, 13 người nam mỗi nhóm. Một nhóm đọc lời Kinh Thánh và luật pháp (Nê-hê-mi 8:4); một nhóm giảng giải lời Kinh Thánh (Nê-hê-mi 8:7). Thánh Kinh của họ là những cuộn giấy dày nặng nên khi một người đọc thì các người kia giúp nâng cuộn giấy và cuộn dần lại. Khi luật pháp của Chúa được đọc, cả hội chúng phải đứng để lắng nghe. Họ đọc nguyên ngày.

Đoạn 8:8 nói, “Họ đọc rõ ràng trong sách luật pháp của Đức Chúa Trời, rồi giải nghĩa nó ra, làm cho người ta hiểu lời họ đọc.” Những người Y-sơ-ra-ên này là những người đã tản lạc khắp các vùng của đế quốc Ba-by-lôn và Ba Tư. Dân cư thời ấy nói tiếng A-ra-mác. Cho nên có thể nhiều người, nhất là thế hệ trẻ tuổi, không hiểu tiếng Hê-bơ-rơ là ngôn ngữ của các sách Cựu Ước, nên phải có người phiên dịch hay giảng giải cho họ. Giảng luận và giải thích Lời Chúa rất là quan trọng và giúp cho người nghe cảm hội Lời Chúa nhiều hơn, và gắn gũi với kinh nghiệm cá nhân của họ hơn.

Đọc Công vụ 8:26-38. Điều gì xảy ra trong giai đoạn này mà cũng tương tự như những người đọc và nghe Kinh Thánh tại Giê-ru-sa-lem. Những bài học nào chúng ta học được qua các câu chuyện này?

Là tín đồ Cơ Đốc, mỗi cá nhân phải hiểu biết Lời Chúa và không mù quáng chấp nhận bất cứ ai khác ngoài lẽ thật của Kinh Thánh, bất kể họ có thẩm quyền. Đồng thời, ai mà không cảm thấy được phước khi có người giúp giải thích ý nghĩa của một đoạn hay câu Kinh Thánh cho mình? Mỗi người trong chúng ta cần hiểu biết những gì mình tin cho chính mình, nhưng điều này không có nghĩa là chúng ta không tiếp nhận ánh sáng mới bởi những lời giảng dạy của người khác.

4. HỘI CHÚNG ĐÁP ỨNG

Khi E-xơ-ra mở cuộn sách Lời Chúa, bản Tô-ra cho người Hê-bơ-rơ, thì toàn thể hội chúng đứng lên. Họ sẽ đứng trọn buổi để lắng nghe những lời luật pháp được đọc cho họ. Trước khi đọc, ông dâng lời ca tụng Đức Chúa Trời. Sau khi ông đọc, dân chúng đồng thanh đáp ứng bằng “Amen, Amen!” khi họ ngược mắt nhìn lên trời. Rồi họ cúi đầu và thờ phượng với mặt mình nhìn xuống đất.

Đọc Nê-hê-mi 8:9-12. Tại sao các người lãnh đạo bảo dân chúng đừng than khóc?

“Sau nhiều năm lưu đày ở đất Ba-by-lôn, khi Luật pháp Chúa được đọc tại Giê-ru-sa-lem, người ta đã khóc than bởi vì những tội lỗi mà họ đã vi phạm, thì những lời quý báu này đã nói cùng họ, “Hôm nay là ngày thánh dành cho Chúa, Đức Chúa Trời của anh chị em. Đừng than thở và khóc lóc. . . Ai nấy hãy đi về, hãy ăn những món béo bổ, hãy uống những thức ngọt ngon, và hãy gọi phần cho những người không có gì để ăn uống, vì hôm nay là ngày thánh dành cho Chúa chúng ta. Đừng buồn, vì niềm vui của Chúa là sức mạnh của anh chị em” (Nê-hê-mi 8:9, 10).” – Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, trang 281.

Khi chúng ta ý thức được sự tốt lành và toàn hảo của Đức Chúa Trời, và hiểu được Ngài là tình yêu thương, là toàn thiện, nhân từ, và thủy chung, thì sự bất toàn và thất bại của chúng ta là điều làm chúng ta phải đi hàng đầu để đến xin Ngài tha tội. Đó là lý do toàn dân đã bật khóc khi nghe những lời của Luật Pháp Ngài. Vì vậy, Nê-hê-mi nói với họ đừng buồn rầu mà hãy vui mừng “vì niềm vui của Chúa là sức mạnh của anh chị em.” Nghĩa là, cho dầu chúng ta đã thất bại, chúng ta vẫn có thể tin tưởng vào quyền năng của Chúa.

Đó cũng là một ngày rất đặc biệt, ngày Lễ Kèn (Rosh Ha-sa-na), là ngày những tiếng kèn thổi để báo hiệu cho những tấm lòng phải dọn sạch để chuẩn bị cho ngày Đại Lễ Chuộc Tội. Tiếng kèn biểu hiệu cho việc ứng hầu trước mặt Đức Chúa Trời và ăn năn. Và các nhà lãnh đạo nhắc nhở toàn dân rằng một khi họ đã ăn năn thì ngừng than khóc vì Đức Chúa Trời đã nghe thấy lòng họ, và giờ đây là lúc để vui mừng vì sự tha thứ của Đức Chúa Trời.

Chúng ta có hiểu được tội lỗi tồi tệ đến mức nào khi vì chúng mà Đức Chúa Giê-su phải bị giết trên thập giá, bởi vì đó là cách duy nhất để giải quyết nan đề tội lỗi, và cho chúng ta có được niềm hy vọng?

5. NIỀM VUI CỦA CHÚA

“Vì niềm vui của Chúa là sức mạnh của anh chị em.” Là lời nhắc nhở rằng ý Chúa là Ngài muốn chúng ta được vui mừng và vui hưởng cuộc đời. Và hơn hết, không phải chỉ là bất cứ một niềm vui nào, bèn là niềm vui đến bởi vì chúng ta biết Chúa và biết được sự hiện hữu của tình yêu Ngài. Vui mừng trong Đức Chúa Trời, trong sự toàn thiện của Ngài, và vui mừng bởi vì tất cả những gì Ngài đã ban cho chúng ta, đó là những gì chúng ta cần cố gắng để làm mỗi ngày. Hơn nữa, vui mừng trong Đức Chúa Trời cho chúng ta có được sức mạnh để đối đầu mỗi ngày với bất cứ điều gì có thể xảy đến với mình.

Đọc Nê-hê-mi 8:13-18. Việc gì xảy ra ở đây, và chúng ta biết gì về dân chúng cũng như những người lãnh đạo lúc này?

Ngày hôm sau, tất cả các người lãnh đạo của dân sự đến gặp E-xơ-ra vì họ muốn học thêm về Lời của Đức Chúa Trời trong sách. Hành động này cho thấy các nhà lãnh đạo mong muốn được hướng dẫn dân sự đi theo đường sẽ đưa họ đến gần cùng Chúa. Họ hiểu rằng nếu không tìm cầu Đức Chúa Trời và sự thông sáng từ Ngài thì sự hướng dẫn dân sự đúng cách sẽ không thể nào thành đạt.

Đọc Lê-vi Ký 23:39-43. Dân Y-sơ-ra-ên được truyền phải làm gì và tại sao?

Để ý trong Nê-hê-mi 8:15, câu này nói rằng họ làm những điều theo như lời chép (trong Thánh Kinh), cho thấy thêm một thí dụ về sự nghiêm trọng họ đối với Lời Chúa, nhất là vì bao nhiêu năm dài bị đày xa xứ, họ đã học được bài học về sự bất tuân của dân mình. Và trong Lê-vi Ký cũng nói người ta phải vui mừng trong bảy ngày trước ngày lễ (Lê-vi Ký 23:40). Người ta vui mừng khi họ nhớ lại những sự nhân từ và hồng ân của sự cứu rỗi; họ phải vui mừng khi nhớ lại những điều mà Chúa đã làm cho họ.

Hãy suy gẫm về những gì mà chúng ta đã nhận được trong Đức Chúa Giê-su, là Đấng mà các ngày lễ trọng đại thời cổ Y-sơ-ra-ên đặt trọng tâm vào. Làm thế nào chúng ta có thể học để tìm thấy sự vui mừng trong Chúa dẫu trong những lúc khó khăn hoặc thử thách? Tại sao, nhất là trong những lúc này, rất quan trọng cho chúng ta phải làm điều ấy?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Bây giờ họ phải thể hiện niềm tin vào những lời hứa của Ngài. Chúa đã chấp nhận sự ăn năn của họ; giờ đây họ vui mừng trong sự bảo đảm rằng tội lỗi đã được tha và họ được phục hồi để được sự thương mến của thiên thượng. . .

Mỗi khúc quanh thật sự của Chúa đều mang lại niềm vui trong cuộc sống. Khi một tội nhân chịu phục dưới tầm ảnh hưởng của Đức Chúa Thánh Linh, thì người ấy ý thức rằng tội lỗi và ô uế của chính mình là trái ngược với sự thánh thiện của Đấng đang đi tìm những tâm hồn biết ăn năn. Kẻ có tội thấy mình bị kết án là một kẻ phạm tội. Nhưng anh ta không vì điều này mà mở đường cho sự tuyệt vọng; bởi vì sự tha thứ của anh ta đã được bảo đảm. Anh ta có thể vui mừng trong sự cảm thấu rằng tội lỗi được tha thứ, trong tình yêu của một người cha thiên đàng hằng tha thứ. Đó là vinh quang của Đức Chúa Trời để phủ vây loài người tội lỗi biết ăn năn, trong vòng tay yêu thương của Ngài, rịt các vết thương của họ, để rửa sạch họ khỏi tội lỗi và mặc cho họ chiếc áo choàng cứu rỗi.” – Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 668.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Có những điều kiện nào để bạn có thể có kinh nghiệm được “niềm vui của Chúa” (Nê-hê-mi 8:10) là sức mạnh của bạn? Nghĩa là, có điều gì chúng ta phải làm để kinh nghiệm được quyền năng của Đức Chúa Trời và sự tha thứ của Ngài trong cuộc sống mình?
2. Làm thế nào để chúng ta tìm thấy sự cân bằng hợp lẽ trong việc than khóc về tội lỗi của mình và đồng thời, vui mừng trong Chúa? Hai điều này có mâu thuẫn với nhau không? Làm thế nào chúng ta thấy luật pháp và phúc âm hiệp lại để cho chúng ta câu trả lời? (Xem Rô-ma 3:19-24.)
3. Đọc Nê-hê-mi 8:10, trong đó ông bảo toàn dân, “Hãy đi ăn vật gì béo, uống đồ gì ngọt, và hãy gọi phần cho những người không có sắm sửa gì hết; vì ngày nay là thánh, biệt riêng ra cho Chúa của chúng ta. Chớ buồn thảm, vì sự vui vẻ của Đức Giê-hô-va là sức lực của các ngươi.” Điều này dạy chúng ta điều gì về những cách mà chúng ta có thể vui mừng trong Chúa? Các điều này lại được cho là “thánh” có ý nghĩa thế nào trong bối cảnh này?